

УДК 811.111'371

DOI <https://doi.org/10.32782/2412-933X/2025-XXV-14>

ЕКСПРЕСИВНА СТИЛІСТИКА НАУКОВОГО ТЕКСТУ

Марчишина Алла

доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри англійської мови
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
ORCID ID: 0000-0003-0430-176X

Скрипник Анатолій

доктор історичних наук, професор,
завідувач кафедри інклюзивної освіти, реабілітації та гуманітарних наук
Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти
«Кам'янець-Подільський державний інститут»
ORCID ID: 0000-0002-3812-918X

У статті висвітлюється маловідомий аспект текстів наукового функціонального стилю – стилістичні прийоми, які надають такому тексту експресивності й формують інтелектуальну картину світу через образність. Застосування комплексної методики (наукове спостереження, стилістичний аналіз, елементи компонентного аналізу) забезпечило встановлення особливостей використання стилістичних засобів різної природи в академічних текстах. Теоретично обґрунтовано сучасну потребу такої трансформації наукового тексту, спричинену оновленням філософії сприйняття світу й поширенням метамодерністської парадигми. Здійснено огляд дослідницьких праць, які вже зачіпали проблему співвідношення поняття й образу в тексті наукової прози. Виявлено низку вжитків мовної (мертвої) й оригінальної тропеїки, а також фігур мовлення, стилістичного синтаксису, словотвору тощо. Проілюстровано випадки вплетення метафори, епітета, алюзії, антитези, роль синтаксичного паралелізму й вставних конструкцій, питальних речень, повторів різнорівневих мовних одиниць. У статті зроблено спробу довести неминучість проникнення експресивної стилістики в тексти авторства сучасних науковців, що є вимогою часу та прагненням гуманізувати науковий дискурс. Доведено, що образність наукового тексту активізує когнітивні процеси, які супроводжують розуміння й сприйняття його змісту.

Ключові слова: науковий текст, експресивна стилістика, троп, фігура мовлення, стилістичний засіб, поняття, образ.

Marchyshyna Alla

Doctor of Philology, Professor,
Head of the Department of the English Language
Kamianets-Podilskiy Ivan Ohienko National University

Skrypnyk Anatolii

Doctor of Historical Sciences, Professor,
Head of the Department of Inclusive Education, Rehabilitation, and Humanitarian Sciences
Educational and Rehabilitation Institution of Higher Education "Kamianets-Podilskiy State Institute"

EXPRESSIVE STYLISTICS OF AN ACADEMIC TEXT

The paper focuses on the stylistic devices used in academic texts which make them expressive and form the intellectual worldview via imagery. This aspect is little known about the functional style of scientific prose. The applied complex methodology (scholarly observation, stylistic analysis, elements of componential analysis) provided explicating the specifics of various stylistic means in academic texts. Theoretical background has been provided for the contemporary requirement towards the transformation of academic texts. This is caused by the renovated philosophy of world perception and spread of postmodern paradigm. There is an overview of the previous research dealing with the correlation between a concept and an image in academic texts. The paper highlights the use of trite (dead) and genuine tropes, figures of speech, stylistic syntax, world-building etc. The authors illustrate instances of metaphor, epithet, allusion, antithesis, syntactic parallelism, parenthetical constructions, interrogative sentences, stylistic repetition of lingual units of different language levels. The paper is an attempt to prove that expressive stylistics is inevitably penetrating into present-day academic texts, being a contemporary requirement and striving to humanize academic discourse. Imagery of academic texts activates cognitive processes accompanying its understanding and perception of its contents.

Key words: *academic text, expressive stylistics, trope, figure of speech, stylistic means, concept, image.*

Вступ. Експресивність наукового тексту як стилістична й загалом лінгвістична проблема привертає увагу дослідників упродовж останніх десятиліть з огляду на взаємопроникнення та взаємовплив стилів і розмивання меж між колись усталеними регістрами, як відгомін постмодернізму у філософії та, зокрема, гуманітаристиці. Однак деконструкція, як першо-ознака й поштовх постмодерного світоглядного зрушення, передбачала не руйнування, а переформатування, перерозподіл елементів у межах сталого набору компонентів, новий погляд на звичну річ (Л. Тернер, А. Гіббонс, Т. Вермюлен і Р. Ван ден Аккер [27]). Мета-модернізм, що прийшов на зміну постмодерністському хаосу й відчуженню, апелює до людського чинника у світобаченні, діяльності, науці, технологіях, мистецтві. Гуманістична експресія вкраплюється в літературні твори, проникає в політичні дискурси, пронизує громадські рухи тощо. На зміну нестримному потокові емоційного вибуху, незбалансованості логіки й почуттів приходить тиха розкіш співчуття, співпереживання, експлікації емоційної палітри та оригінальної образності. Ця всеохопна хвиля емпатійного антропоцентризму зачепила всі вияви присутності людини в тексті, не оминувши академічні жанри. Стилiстичну образність, подекуди стерту й стриману, інколи – яскраву й оригінальну – усе частіше можна зустріти в науковому тексті різної галузевої специфіки [25].

Дослідження експресивності наукового тексту не є новим у мовознавстві. Інтерес до цього аспекту формальної комунікації виявляли Г.М. Дядюра й Д.М. Колесник [2; 3], які розмежовували категоріальний статус емоційності й експресивності на прикладах наукових текстів; врахування стилістичних аспектів під час перекладу викладено в праці К.Ю. Шевчик [10]; у статті М.В. Романюхи проаналізовано жанрово-стилістичні виклики англomовного наукового тексту [7]. Проте випадки використання тропів і фігур як засобів актуалізації змісту наукового тексту, що стає все більш популярним в академічному середовищі, ще не потрапляли у фокус дослідницької уваги.

Метою статті є встановлення особливостей використання елементів експресивної стилістики в англomовних наукових текстах. Це передбачає аналіз тропів та фігур мовлення, словотвірних і синтаксичних стилістичних прийомів, які створюють образ наукового поняття або спонукають до образного сприйняття досліджених емпіричних даних.

Методи та матеріал дослідження. Для досягнення поставленої мети в пригоді стали такі методичні інструменти: емпіричні й емпірико-теоретичні (метод наукового спостереження – для виявлення стилістично маркованих одиниць в аналізованих текстах; аналіз і синтез – для розгляду вибраних елементів і одиниць з метою встановлення їх стилістичного забарвлення та оформлення отриманої інформації); елементи компонентного аналізу (для окреслення лексикографічного статусу досліджуваних одиниць); метод стилістичного аналізу (для виявлення стилістичного потенціалу «наукових» стилістичних засобів). Матеріалом дослідження слугували статті із сучасних англomовних наукових журналів, індексованих у наукометричній базі даних Scopus. Для здійснення стилістичного аналізу з текстів відібрано уривки, зміст яких слугує достатнім контекстом для актуалізації стилістичного прийому.

Результати та дискусії. Науковий текст – це складне мовленнєве утворення, продукт наукової творчості автора, виражений вербальними одиницями. Зважаючи на те, що текст є певним звітом про виконане дослідження, його природа – вторинна, наслідкова. Текст відображає процес, результат, ілюстрування розв’язаної наукової проблеми, але уже *post factum*. Тому, провівши наукову роботу, автор може дозволити собі незначні вияви образності для опису своєї праці.

Функціональний стиль наукової прози характеризується набором ознак, притаманних «науковому текстовому континууму», який охоплює «масив текстів різних жанрів» [7, с. 174]. Інакше кажучи, незважаючи на різножанрову диверсифікацію, усім текстам притаманні подібні стилетвірні риси. Зокрема, адресатно-адресантні стосунки в межах письмового наукового спілкування передбачають трансляцію емпіричної, аналітичної, когнітивної інформації та виключають її образну інтерпретацію, адже «образи в науці – це чужорідний елемент» [2, с. 20]. Проте науковий текст – як вербальна фіксація проведеного дослідження – апелює до пізнання навколишньої дійсності через вивчення її законів і встановлення взаємозв’язків. А цей процес – суб’єктивний, індивідуалізований, і винесення образності за дужки не завжди вдається кожному, хто вивчає й описує чи сприймає написане.

Вербальний аспект наукового тексту вже має певну історію досліджень, але зазвичай привертав увагу своїм лексико-граматичним оформленням [4], лексико-семантичними засобами [19], стилістичними нормами перекладу [10], прикладним аспектом та типовими помилками [9] тощо.

Стилістика наукового тексту, не маючи на меті затінити експресивність актуальний зміст повідомлення, все ж послуговується виражальним потенціалом одиниць різних мовних рівнів. Стилістичний словотвір не є рідкістю: *In sum, gesture use might facilitate speech production processes which are manifested in better conceptualization of the **message-to-be-spoken**, more fluent speech and higher grammatical complexity* [13, с. 211] – відзначена складна лексема скомпресовано відтворює комплексне поняття, яке в іншій, описовій формі, втратило б ефект смислового згустку.

Прикладом забарвлення словотвірною експресивністю уривку наукового тексту є фрагмент, в якому тричі повторюється заперечний префікс *non-*: *An unexpected negative effect is observed for emotional regulation, while **nontrivial non-linear** effects arise for collaboration (agreeableness). We conclude with a discussion of the policy relevance of **non-cognitive** skills in the educational context* [14]. Тут негативне значення прикметників досягається однаковим афіксом, що формує цілісне семантичне поле заперечення всього контексту.

Образність у тексті наукової прози – швидше вимога часу, можливість представити поняття чи процес більш лаконічно, ніж за допомогою логічного опису. Логіка в науковому

тексті покликана дати чітке уявлення про предмет, і якщо для цього доречною є метафора, автори вдаються до такого прийому.

Метафорична номінація передбачає використання «знаків однієї концептуальної сфери на позначення іншої, схожої з нею в якомусь відношенні» [8, с. 326]. Метафора сприяє концептуалізації та категоризації дійсності. Когнітивна природа метафори структурує мислення людини. Вона незамінна в науковій комунікації. Метафора опредмечує абстрактні сутності за допомогою аналогових можливостей людського розуму та відображає узагальнений досвід взаємодії людини з навколишнім світом. Художня образність використовується з метою доступної подачі інформації. Створюючи когнітивний образ вербалізованих концептів, метафора формує «багатосаровість» смислів, захоплює читача грою та спрямовує «розуміння тексту в річище його інтерпретації» [1, с. 17]. Дослідники зазначають, що метафора виступає фундаментальним засобом побудови смислу й аргументації через залучення «непрямого», похідного значення [24, с. 302].

Вдаючись до тропеїчних образів, автори наукових текстів залучають як мовну (мертву) метафору, так і літературну (оригінальну). Зокрема, із системи мови запозичено метафоричний вираз *to come into play* (вступати в гру) у такому контексті: *Iconic gestures might come into play where the demand for working memory sources is high* [13, с. 211]. Метафоричним образ стає тому, що «грати» мають не істоти, а іконічні жести (*Iconic gestures*).

Співвіднесення понятійних комплексів вегетації, у межах якої період цвітіння ознаменовує час найбільш інтенсивного росту й найрізноманітніших кольорів, та економічного розвитку уже традиційно позначається метафорично: *Following the arrival Allied forces in Istanbul in November 1918, the alcohol sector blossomed to meet the ever-increasing demands of non-combatant and victorious soldiers of the arriving French, British, Italian and Greek armies* [21]. В уривку бурхливий розвиток алкогольної промисловості експлікований метафорою розквіту (*the alcohol sector blossomed*). Лексикографічний опис дієслова *blossom* вказує на цвітіння, що дає плоди: (of a tree or plant) to produce flowers that develop into fruit [15]. Відповідно, алкогольний сектор «розцвів», щоб «дати плоди» (*to meet the ever-increasing demands*) для солдатів різних армій.

В академічному тексті достатньо перемістити акценти між поняттями одного тематичного поля, і метафоричне перенесення пожвавить виклад емпіричного матеріалу, як у прикладі, де минуле з переможними імперськими битвами описане як «словесні дні» (*glorious days*): *Istanbul would neither go back to its glorious days as the imperial capital of the Ottoman Empire nor would the new nationalist forces consider recognizing or reinstating the city's prestige* [22].

Образний вимір наукового тексту може не обмежуватися метафоричним перенесенням, а задля підсилення експресивності залучити алюзію: *Metaphorically speaking, this reading of the play suggests that the Beauvoir of the mid-1940s was at least ambivalent about her future and the future of France's women after Vichy and liberation. She could never, in the public France in the latter 1940s, gain from playing Joan of Arc to political France* [12]. У наведеному фрагменті апелювання до постаті Жанни Д'Арк (*Joan of Arc*) покликане ілюструвати політичну «гру» (*playing*).

Точне, логічне, однозначне вираження думки, що зазвичай вимагається від академічного письма, іноді неможливе без залучення образності. Більше того, саме образність може забезпечити таке сприйняття текстової інформації, що буде цілком узгоджуватися з авторською настановою. Зокрема, семантична структура епітетів у наведеному нижче уривку найбільш виразно репрезентує зображуване поняття: *In the late 1920s, the discourse on racial mixing is highly polyphonic, or rather cacophonous: alongside utopian visions*

of the *avant-garde* [20]. Cambridge Dictionary містить таке визначення лексеми *polyphonic*: consisting of several different tunes that are played or sung at the same time, or relating to or producing such a sound [15]. Як бачимо, основа семантики – багатоголосся, одночасне виконання кількох мелодій, що корелює з описом дискурсу расового змішування (*highly polyphonic*). Цьому процесу не притаманна спільність – він радше характеризується невпорядкованим, неприємним різноголоссям – какофонією (*cacophonous*: having an unpleasant mixture of sounds [15]).

Для відображення протилежності понять і акцентуванні їх протилежності застосовується антитеза. Протиставлення об'єктів і якостей за певною ознакою та актуалізація відмінностей у конкретному контексті відображає свіжий погляд автора на порівнювані явища. Прийом антитези дозволяє загострити зображувані протиріччя: *On the contrary, Ankara would represent the **modern, homogeneous and loyal 'Turkish nation'**, whereas Istanbul would remain as the epitome of **old, imperial, non-Muslim and cosmopolitan disloyalty*** [22]. Тут антитеза як «особливо підкреслене протиставлення протилежних життєвих явищ, понять, почуттів, думок, людських характерів» [5, с. 28] зіставляє два турецьких міста: Анкару як символ сучасної, однорідної та відданої турецької нації (*modern, homogeneous and loyal 'Turkish nation'*) і Стамбул – втілення старої, імперської, не-мусульманської та космополітичної невірності (*old, imperial, non-Muslim and cosmopolitan disloyalty*).

Оскільки «лексичною базою антитези є антонімія» [8, с. 30], цю ознаку семантично протилежних словесних пар застосовують і на словотвірному рівні, як у прикладі з формантами *low – high* та спільним компонентом *performing*, залучених для опису студентської активності: *Additionally, **high-performing** students spoke more frequently than their moderately and **low-performing** peers* [23, с. 53].

Для пом'якшення категоричності висловлення та дотримуючись етики наукових публікацій, авторам зазвичай рекомендують утримуватись від безапеляційних тверджень, використовуючи натомість обережну тактику, відому як «хеджінг» («геджінг»), що дозволяє науковцеві уникнути можливої критики, розвинути певну «гнучкість» і кодувати висловлення прихованим значенням [17, с. 124]. Це бачимо в прикладі: *It is worth noting that **historical revisionism and the reframing of memory narratives have not been unfamiliar to many Eastern European countries throughout their Europeanisation and EU accession negotiations*** [28]. В уривку зміщено мовленнєві функції наукового тексту – замість нейтрально-інформативної використано стилістично-образну, де за допомогою літоти вдається «сказати менше, маючи на увазі більше» [11, с. 99], навмисно ослабити справжній зміст, нівелювати різкість висловлення.

Як засвідчує аналіз текстів наукового стилю, автори вдаються до стилістичних засобів різної природи: «За фігурами слова закріпилася назва троп, а за фігурами думки – риторичні фігури» [6, с. 387]. Припускаючи, що тропи, як засоби вторинної номінації, передбачають контекстуальну зміну структури семантики слова, а отже, імплікують конотацію, не притаманну науковим жанрам, можемо констатувати частіші звернення до риторичних фігур. Широкі стилістичні можливості, які авторам дає синтаксис, активно вплітаються в сучасний академічний текст задля досягнення відповідного виразально-експресивного ефекту, не порушуючи при цьому денотативне значення лексики. У деяких текстах навіть спостерігається конвергенція стилістичних прийомів експресивного синтаксису: *Hemingway described a post-war metropole on the verge of a nervous breakdown – its inhabitants, both **local and foreign**, constantly swung between endless parties, **booze and entertainment at night and fear, misery and squalor during the day*** [22]. Цей уривок демонструє використання антитез (*local/foreign, night/day, booze and entertainment/ misery and squalor*), паралельних

конструкцій (*booze and entertainment at night / fear, misery and squalor during the day*), які загалом створюють образ метрополії.

Не менш виразними вкрапленнями експресивного синтаксису є вславлені конструкції, що надають додаткові відомості до змісту речення й водночас створюють паралельний план викладу: *Despite asymmetrical levels of competence (teacher as expert, students as apprentices), the class and the teacher form a community of learning, which develops knowledge in a co-constructive manner and negotiates meaning together* [23, с. 52]. У цьому фрагменті спостерігаємо повтор ключових понять – суб'єктів педагогічного експерименту (вчитель і учень), яким в основному змісті речення відведено роль членів навчальної спільноти, у вставленні ж ці ролі конкретизуються (вчитель – експерт, фахівець, учні – помічники).

Повторення певних елементів є звичним явищем у лексико-синтаксичній структурі наукового тексту. Однак, на відміну від неодноразового вжитку релевантних термінів чи номінацій досліджуваних об'єктів, стилістично маркований повтор виконує в академічних жанрах іншу функцію – образного відтворення понять, індивідуалізації стилю та пожвавлення оповіді. У наведеному нижче уривку повтор актуалізований через анафоризовані паралельні конструкції (*cruelty done to*): *He conveys two powerful impressions in a single scene: cruelty done to animals and cruelty done to humans* [22] – повторені сегменти не тільки створюють синтаксичний паралелізм з єдинопочатком, але й надають реченню своєрідний інтонаційний малюнок із підвищенням тону перед паузою (*and*) та пониженням – після неї.

Ознакою експресивізації та залученості читача до активного сприйняття наукового тексту є питальні речення. Діалогічність академічного мовлення «оживлює» зазвичай стилістично нейтральну тональність викладу, провокуючи реципієнта замислитися над потенційною відповіддю: ... *we see that on the one hand, she is expressing wishful thinking with stories about girls who escape from poverty and difficult life and experience their dearest dream, while on the other hand with legends that tell of the manliness of the male hero she is strengthening the self-image of the boy to whom she tells the story. Is she perhaps also thinking of the son she cannot have with her who is growing up nearby with unrelated people?* [26]. Тут автор статті з теорії літератури намагається не тільки розв'язати проблему, а робить спробу долучити до цього читачів, провокуючи їх відповісти на запитання. Аналогічною прагматичною настановою пронизаний наступний уривок: *This study brings forth questions for future researchers to consider. To what extent do teachers, administrators, and stakeholders understand the threat to democracy posed by the contemporary far-right, white nationalist movement?* [16, с. 18]. Як зазначено в меті аналізованої статті, її завданнями є пошук відповідей на низку запитань, які й перелічуються перед читачами.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Як засвідчив розгляд емпіричного матеріалу, науковий текст – це певною мірою інтелектуальний продукт, який сприяє обміну науковою інформацією. Він забезпечує: наукову комунікацію в єдності усної та писемної форм. Стилістика наукового тексту не відзначається системністю, окремі випадки використання авторами стилістичних прийомів – швидше виняток, ніж традиція. Саме тому їх поява привертає увагу читача, актуалізує образ та дозволяє сприйняти наукові поняття на рівні сенсорики. Образність на сторінках статей з індексованих наукових видань – скупа, витончена, однак через це помітна й зрозуміла читачеві. Прагнучи загострити увагу й індивідуалізувати своє наукове мовлення, учені вдаються до стилістичного синтаксису й словотвору, тропів і фігур мовлення, формуючи новітню парадигму текстів наукового стилю. Перспективним видається дослідження функціонально-стилістичних особливостей наукових текстів, що формують ідіостиль автора, з огляду на мовно-рівневий і комунікативно-прагматичний підходи.

Література:

1. Великорода Ю.М. Прецедентні феномени як засіб вираження постмодерністської художності в американському медіадискурсі (на матеріалі періодики). *Нова філологія*. 2011. № 46. С. 14–18.
2. Дядюра Г. Образність у науковому стилі (два підходи до однієї проблеми). *Studia methodologica. Мовознавчі студії*. 2001. № 9. С. 20–31.
3. Дядюра Г.М., Колесник Д.М. Засоби експресивності в наукових текстах. *Мовознавчий вісник*. 2017. Вип. 22–23. С. 164–172.
4. Іщенко Н.Г., Ліпінська В.В. Лексико-граматичні домінанти наукового тексту. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. Сер.: Філологія. Педагогіка. 2013. Вип. 1. С. 32–42.
5. Лесин В.М., Пулинець О.С. Словник літературознавчих термінів. Київ : Рад. шк., 1971. 431 с.
6. Попович Н., Попович Ю. Риторичні фігури як засіб вираження кількості в українській мові (на матеріалі говірок Північної Буковини). *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2024. Вип. 82. Т. 2. С. 386–391.
7. Романюха М.В. Жанрово-стилістичні виклики у відтворенні англomовного наукового тексту. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: Філологія. 2021 № 49. Т. 2. С. 174–177.
8. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
9. Типологія помилок у науковому тексті: збірник наукових праць. Черкаси, 2011. 120 с.
10. Шевчик К.Ю. Стилістичні засоби адаптації науково-популярних текстів та їх переклад українською мовою. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: Філологія. 2024. № 68. С. 243–246.
11. Шкіль К.П. Літота як засіб відтворення індивідуально-авторського стилю (на матеріалі поезії А.А. Фета). *International Science Journal of Education & Linguistics*. 2023. Vol. 2(3). P. 97–105.
12. Arens K. Gendering resistance and philosophy? Simone de Beauvoir's Vichy. *Journal of European Studies*. 2025. № 55(3). P. 269–292.
13. Arslan B., Özer D., Göksun T. Grammatical Complexity and Gesture Production of Younger and Older Adults. *Dilbilim Araştırmaları Dergisi*. 2023. № 34(2), P. 201–216.
14. Avanesian G., Rozhkova K. The effect of non-cognitive skills on academic performance: does it vary by socio-economic status? *International Journal of Educational Research*. 2025. Vol. 133. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0883035525001533?via%3Dihub> (дата звернення: 29.09.2025).
15. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/> (дата звернення: 29.09.2025).
16. Eargle J. C., Rubin D. I. Countering Holocaust Trivialization: How Educational Resources Support Teachers in the Context of Political Extremism. *The Journal of Social Studies Research*. 2025. № 49(1). P. 3–23.
17. Gherdan E. Hedging in Academic Discourse. *Romanian Journal of English Studies*. 2019. № 16(1). P. 123–127.
18. Gong X., Aktan-erciyes A., Karadöller D. Z. Relationship between Bilingual Experience and Cognitive Control of Bilingual Children. *Dilbilim Araştırmaları Dergisi*. 2024. № 35(2). P. 197–222.
19. Gulazade T. Linguistic Features of Written Academic Texts. URL: <https://www.researchgate.net/publication/370769454> (дата звернення: 29.09.2025).
20. Kantoříková J. Literary representations of 'racial mixing' in Czech modernism. *Journal of European Studies*. 2025. № 55(1). P. 33–48.
21. MacArthur-Seal DJ. States of drunkenness: bar-life in Istanbul between Empire, Occupation, and Republic, 1918–1923. *Middle Eastern Studies*. 2022. № 58(2). P. 271–283.
22. Maksudyan N. The fall of a city: Refugees, exodus and exile in Ernest Hemingway's Istanbul, 1922. *Journal of European Studies*. 2023. № 53(3). P. 234–252.
23. Moser M., Zimmermann M. Meaning-Making Through Dialogic Classroom Discourse in History Classes: Multi-Perspective Case Studies From a Teacher Professional Development Program. *The Journal of Social Studies Research*. 2025. № 49(1). P. 51–70.

24. Musolff A. The study of metaphor as part of critical discourse analysis. *Critical Discourse Studie*. 2012. № 9(3). P. 301–310.
25. Nealon J. T. Post-Postmodernism or, The Cultural Logic of Just-in-Time Capitalism. Stanford University Press, 2012. 248 p.
26. Þorsteinsdóttir R. Tales of Their Times. *Humanities*. 2025. 14, 18. URL: <https://doi.org/10.3390/h14010018> (дата звернення: 29.09.2025).
27. Vermeulen T., Van den Akker R. Notes on Metamodernism. *Journal of Aesthetics & Culture*. 2010. Vol. 2(1). URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.3402/jac.v2i0.5677> (дата звернення: 29.09.2025).
28. Volchevska B. Re-writing history as a pre-condition of EU membership: The case of North Macedonia. *Journal of European Studies*. 2025. № 55(2). P. 182–200.

References:

1. Velykoroda, Yu. M. (2011). Precedentni fenomeni yak zasib vyrazhennia postmodernistskoi khudozhnosti v amerykanskomu mediadyskursi (na materialy periodyky) [Precedent phenomena as a means of expression of postmodern literary style in American media discourse (the study of periodicals)]. *Nova filolohiia*, 46, 14–18. [in Ukrainian].
2. Diadiura, H. (2001). Obraznist u naukovomu styli (dva pidkhody do odnii problemy) [Imagery in the academic style (two approaches toward one problem)]. *Studia methodologica. Movoznavchi studii*, 9, 20–31. [in Ukrainian]
3. Diadiura, H. M., Kolesnyk D.M. (2017). Zasoby ekspresyvnosti v naukovykh tekstakh [Means of expressiveness in academic texts]. *Movoznavchyi visnyk*, 22–23, 164–172. [in Ukrainian].
4. Ishchenko, N. H., Lipinska, V. V. (2013). Leksyko-hramatychni dominanty naukovoho tekstu [Lexico-grammatical dominants of an academic text]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy "Kyivskiy politekhnichnyi instytut". Seriya: Filolohiia. Pedagogika*, 1, 32–42. [in Ukrainian]
5. Lesyn, V. M., Pulynets, O.S. (1971). Slovyk literaturoznavchykh terminiv [Dictionary of literature terms]. Kyiv : Rad. Shk., 431 p. [in Ukrainian].
6. Popovych, N., Popovych, Yu. (2024). Rytorychni fihury yak zasib vyrazhennia kilkosti v ukrainskii movi (na materialy hovirok Pivnichnoi Bukovyny) [Rhetorical figures as a means of quantity expression in Ukrainian]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 82(2), 386–391. [in Ukrainian].
7. Romaniukha, M. V. (2021). Zhanrovo-stylistychni vyklyky u vidtvorenni anhlo-movnoho naukovoho tekstu [Genre and stylistic challenges in representation of an English academic text]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*. Ser.: Filolohiia, 49(2), 174–177. [in Ukrainian].
8. Selivanova, O. (2006). Suchasna lnhvistyka: terminolohichna entsyklopediia [Contemporary linguistics: terminological encyclopedia]. Poltava: Dovkillia-K, 716 p. [in Ukrainian].
9. Typolohiia pomyluk u naukovomu teksti: zbirnyk naukovykh prats [Typology of mistakes in an academic text: volume of scholarly papers] (2011). Cherkasy. 120 p. [in Ukrainian].
10. Shevchyk, K. Iu. (2024). Stylistychni zasoby adaptatsii nauково-populiarnykh tekstiv ta yikh perекlad ukrainskoiu movoiu [Stylistic means of scientific popular genres adaptation and their translation into Ukrainian]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*. Ser.: Filolohiia, 68, 243–246. [in Ukrainian].
11. Shkil, K. P. (2023). Litota yak zasib vidtvorennia indyvidualno-avtorskoho styliu (na materialy poezii A.A.Feta) [Litotes as a means of representation of author's individual style (the study of poetry by A. Fet)]. *International Science Journal of Education & Linguistics*, 2(3), 97–105. [in Ukrainian].
12. Arens, K. (2025). Gendering resistance and philosophy? Simone de Beauvoir's Vichy. *Journal of European Studies*, 55(3), 269–292. [in English]
13. Arslan, B., Özer, D., Göksun, T. (2023). Grammatical Complexity and Gesture Production of Younger and Older Adults. *Dilbilim Arařtırmaları Dergisi*. 34(2), 201–216. [in English].
14. Avanesian, G., Rozhkova, K. (2025). The effect of non-cognitive skills on academic performance: does it vary by socio-economic status? *International Journal of Educational Research*. 133. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0883035525001533?via%3Dihub> [in English].

15. Cambridge Dictionary. Retrieved from: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/> [in English].
16. Eargle, J. C., Rubin, D. I. (2025). Countering Holocaust Trivialization: How Educational Resources Support Teachers in the Context of Political Extremism. *The Journal of Social Studies Research*, 49(1), 3–23. [in English].
17. Gherdan, E. (2019). Hedging in Academic Discourse. *Romanian Journal of English Studies*, 16(1), 123–127. [in English].
18. Gong, X., Aktan-erciyes, A., Karadöller, D. Z. (2024). Relationship between Bilingual Experience and Cognitive Control of Bilingual Children. *Dilbilim Araştırmaları Dergisi*, 35(2), 197–222. [in English].
19. Gulazade, T. Linguistic Features of Written Academic Texts. Retrieved from: <https://www.researchgate.net/publication/370769454> [in English].
20. Kantoříková, J. (2025). Literary representations of “racial mixing” in Czech modernism. *Journal of European Studies*, 55(1), 33–48. [in English].
21. MacArthur-Seal, DJ. (2022). States of drunkenness: bar-life in Istanbul between Empire, Occupation, and Republic, 1918–1923. *Middle Eastern Studies*, 58(2), 271–283. [in English].
22. Maksudyan, N. (2023). The fall of a city: Refugees, exodus and exile in Ernest Hemingway's Istanbul, 1922. *Journal of European Studies*, 53(3), 234–252. [in English].
23. Moser, M., Zimmermann, M. (2025). Meaning-Making Through Dialogic Classroom Discourse in History Classes: Multi-Perspective Case Studies From a Teacher Professional Development Program. *The Journal of Social Studies Research*, 49(1), 51–70. [in English].
24. Musolff, A. (2012). The study of metaphor as part of critical discourse analysis. *Critical Discourse Studie*, 9(3), 301–310. [in English].
25. Nealon, J. T. (2012). Post-Postmodernism or, The Cultural Logic of Just-in-Time Capitalism. Stanford University Press. 248 p. [in English].
26. Þorsteinsdóttir, R. (2025). Tales of Their Times. *Humanities*. 14, 18. Retrieved from: <https://doi.org/10.3390/h14010018> [in English].
27. Vermeulen, T., Van den Akker, R. (2010). Notes on Metamodernism. *Journal of Aesthetics & Culture*, 2(1). Retrieved from: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.3402/jac.v2i0.5677> [in English].
28. Volchevska, B. (2025). Re-writing history as a pre-condition of EU membership: The case of North Macedonia. *Journal of European Studies*, 55(2), 182–200. [in English].

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Дата надходження статті: 30.09.2025

Дата прийняття статті: 20.10.2025

Опубліковано: 10.12.2025